

отъ старитѣ привилегии, каквито свещеніята турски законъ давалъ на онѣзи, що обработватъ вакѣфитѣ на августейши личности.

Раитѣ отъ чифлика се черкували въ Плаковския манастиръ „Св. Илия“. Обработваемитѣ земи се увеличавали и нови преселници прииждали.

Бейскитѣ намѣстници стояли въ Търново и сж се явявали отъ време на време да провѣрватъ редовното обработване на имотитѣ и споредъ приходитѣ опредѣляли даждието за вакѣфа и другитѣ разноси, въ това число и личнитѣ имъ издрѣжки. На десетъ кръстеца вземали единъ. Избранитѣ кръстци закарвали на харманитѣ въ чифлика, овѣршавали ги, житото се събирало въ хамбаритѣ и оттамъ се откарвало по пазаратѣ на Дунава.

Въ неблагоприятни времена вакѣфското даждие се събирало въ пари и то въ предплата. За това въ времето на турското преустройство (танзимата) били издавани купонни листове, кжсани отъ кочанъ. Раятинътъ плащаль предварително купонитѣ за известно време и всѣка година носилъ листа въ Търново да му се отрѣзва купона за срока.

Селото не било съвсемъ слабо. Като се изваждало годишното даждие за вакѣфа, за управника, за държавата, отъ произведеното оставала достатѣчна храна не само за нуждитѣ на семейството, но и за проданъ на пазаря въ Търново.

Първитѣ земедѣлци и скотовѣдци.

Добритѣ орачи получавали повече ниви споредъ работнитѣ ржце въ дома имъ. Имало раи, които работѣли съ 4—5 орала и нѣколко чифта добитѣкъ.

Най-работенъ и ревностенъ челядникъ къмъ 1680 г. се показаль *Цоню Ивановъ*, преселникъ отъ колибитѣ Девета-ци, Вжлевска община. Синъ му *Иванъ Цоневъ* и внукътъ му *Стоянъ Малкиятъ* (1823 — 1878 г.) продължили съ по-голѣмъ успѣхъ работата въ чифлика. Малкъ Стоянъ подобрилъ нивитѣ и се замогналь, та получилъ право да построи висока кжща за челядѣта си южно подъ самия чифликъ. Той работилъ съ 4 орала, изкарвалъ най-много и най-доброкачествено жито. Затова нему били дадени най-обширни ниви по Слатинския долъ. А когато чифликътъ взель да запада, той получилъ цѣлото му пространство въ оградата заедно съ хамбара и други сгради. Поради това го прѣкоросвали *Стоянъ Султански*, като наследникъ на чифлика на Султанката.

Най-стариятъ Стояновъ синъ *Петко* (1840 — 1922 г.) поелъ ржководството на стопанството, но сетне братята и сестритѣ го подѣлили. Петковата кжща, построена по-късно,